

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ

Η ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

1. Το αντικείμενο της Πολιτικής Οικονομίας της Παγκοσμιοποίησης και οι θεμελιώδεις έννοιες του
2. Το θεσμικό πλαίσιο της διεθνούς οικονομίας μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο
3. Η προσέγγιση του Ρεαλισμού
4. Η προσέγγιση του Φιλελευθερισμού
5. Η προσέγγιση του Ιστορικού Δομισμού
6. Πολυεθνικές εταιρίες και Άμεσες Ξένες Επενδύσεις
7. Οι διεθνείς εμπορικές σχέσεις
8. Οι διεθνείς νομισματικές σχέσεις
9. Η διεθνής οικονομική ανάπτυξη και ανισότητες
10. Το εξωτερικό χρέος και οι κρίσεις
11. Η περιφερειοποίηση και το διεθνές εμπορικό καθεστώς
12. Οι σύγχρονες τάσεις στη Διεθνή Πολιτική Οικονομία

Οι 3 βασικές Προσεγγίσεις

Τα 4 βασικά υποπεδία της ΔΠΟ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

- Theodore Cohn, 2008, Διεθνής Πολιτική Οικονομία, Gutenberg, σελ. 515-573 (κεφ. 11).
- R. Gilpin, 2001, *Global Political Economy: Understanding the International Economic Order*, Princeton University Press, σελ. 305-340 (κεφ. 12).
- B. Dunn, 2009, *Global Political Economy. A Marxist Critique*, Pluto Press, σελ. 284-305 (κεφ. 14).

ΒΑΣΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

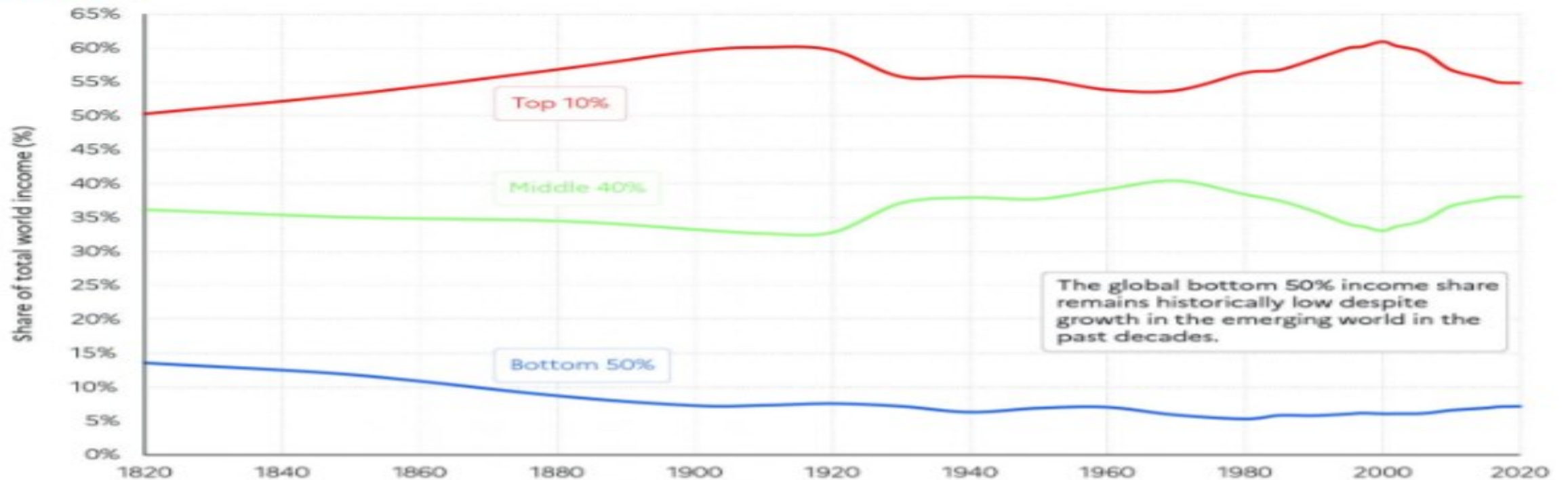
1. Ποιες είναι οι διαχρονικές τάσεις στην παγκόσμια ανισότητα;
2. Τι είναι η θεσμική αναπτυξιακή βοήθεια και ποιος είναι ο ρόλος της Παγκόσμιας Τράπεζας;
3. Ποιες είναι οι αναπτυξιακές στρατηγικές του Νότου;

1. Ποιες είναι οι διαχρονικές τάσεις στην παγκόσμια ανισότητα;

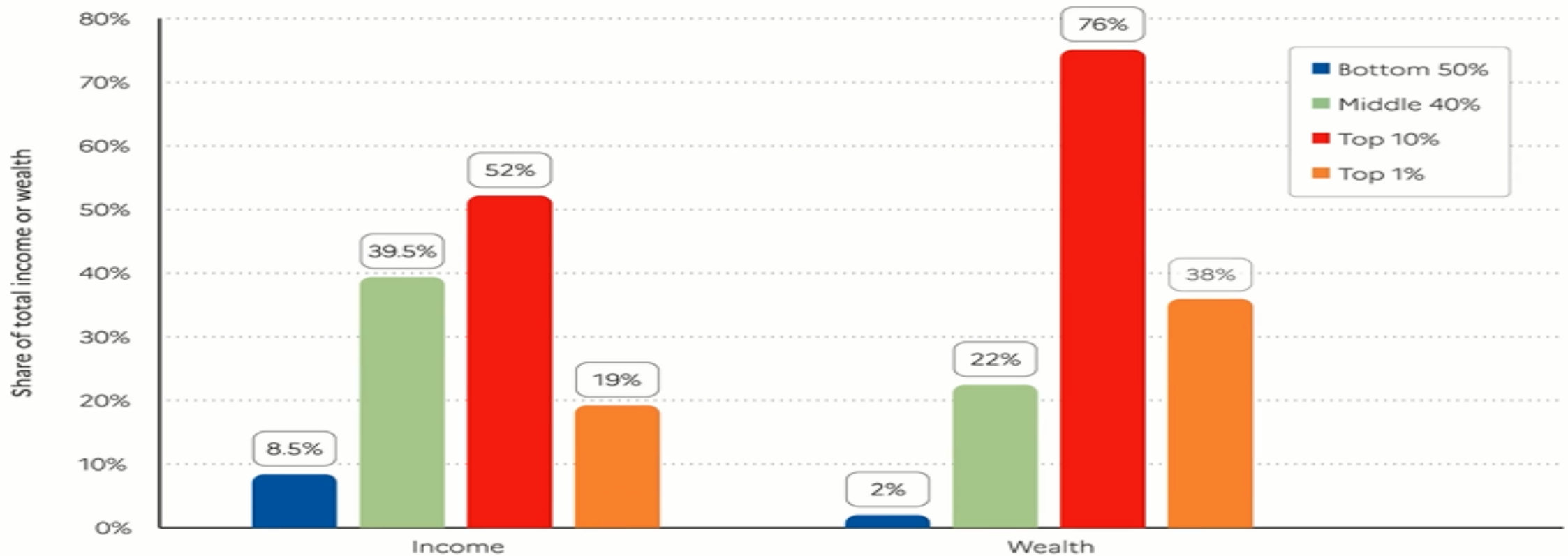
Η ΠΑΓΚΟΣΙΑ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Figure 2.1 Global income inequality: bottom 50%, middle 40% and top 10%, 1820-2020

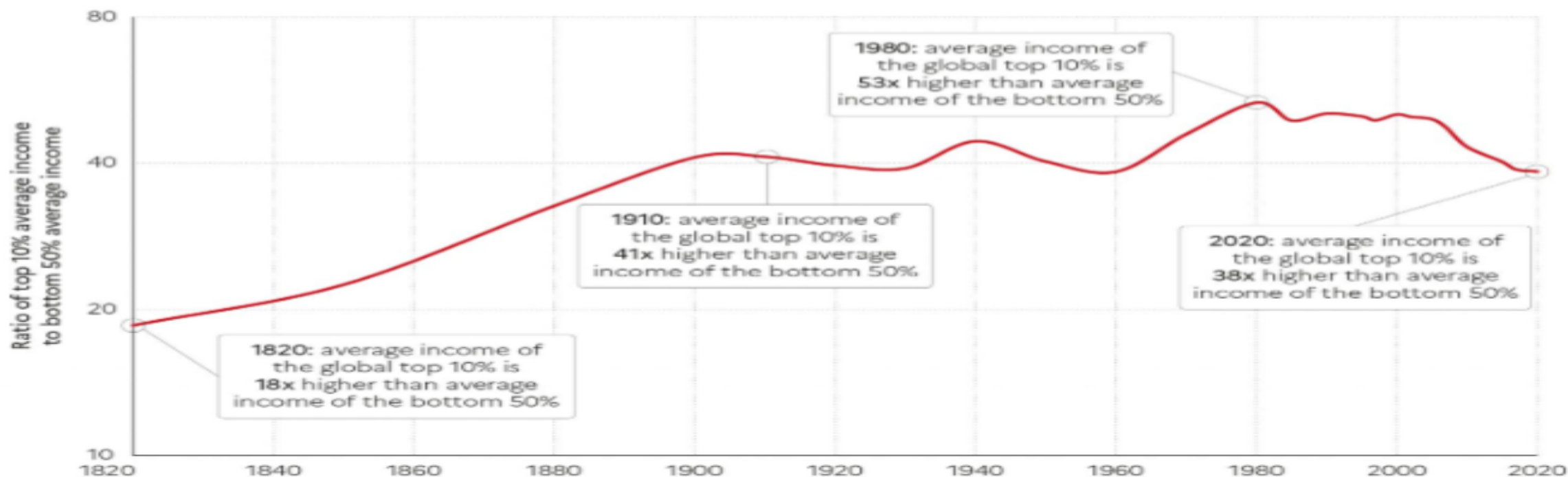
Interpretation: The share of global income going to top 10% highest incomes at the world level has fluctuated around 50-60% between 1820 and 2020 (50% in 1820, 60% in 1910, 56% in 1980, 61% in 2000, 55% in 2020), while the share going to the bottom 50% lowest incomes has generally been around or below 10% (14% in 1820, 7% in 1910, 5% in 1980, 6% in 2000, 7% in 2020). Global inequality has always been very large. It rose between 1820 and 1910 and shows little change over the long term between 1910 and 2020. Income is measured per capita after pension and unemployment insurance transfers and before income and wealth taxes. **Sources and series:** wir2022.wid.world/methodology and Chancel and Piketty (2021).

Global income and wealth inequality, 2021

Ο ΔΕΙΚΤΗΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑΣ T₁₀/B₅₀

Figure 2.2 Global income inequality: T10/B50 ratio, 1820-2020

Interpretation: Global inequality, as measured by the ratio T10/B50 between the average income of the top 10% and the average income of the bottom 50%, more than doubled between 1820 and 1910, from less than 20 to about 40, and stabilized around 40 between 1910 and 2020. It is too early to say whether the decline in global inequality observed since 2008 will continue. Income is measured per capita after pension and unemployment insurance transfers and before income and wealth taxes. **Sources and series:** wir2022.wid.world/lmethodology and Chancel and Piketty (2021).

Ο ΔΕΙΚΤΗΣ ΓΙΝΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ

Figure 2.3 Global income inequality: Gini index, 1820-2020

Interpretation: Global inequality, as measured by the global Gini coefficient, rose from about 0.6 in 1820 to about 0.7 in 1910, and then stabilized around 0.7 between 1910 and 2020. It is too early to say whether the decline in the global Gini coefficient observed since 2000 will continue. Income is measured per capita after pension and unemployment insurance transfers and before income and wealth taxes. **Sources and series:** *wir2022.wid.world/methodology* and Chancel and Piketty (2021).

Η ΑΚΡΑΙΑ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ

Extreme wealth inequality: top 0.001% vs. bottom 50% wealth share, 1995-2021

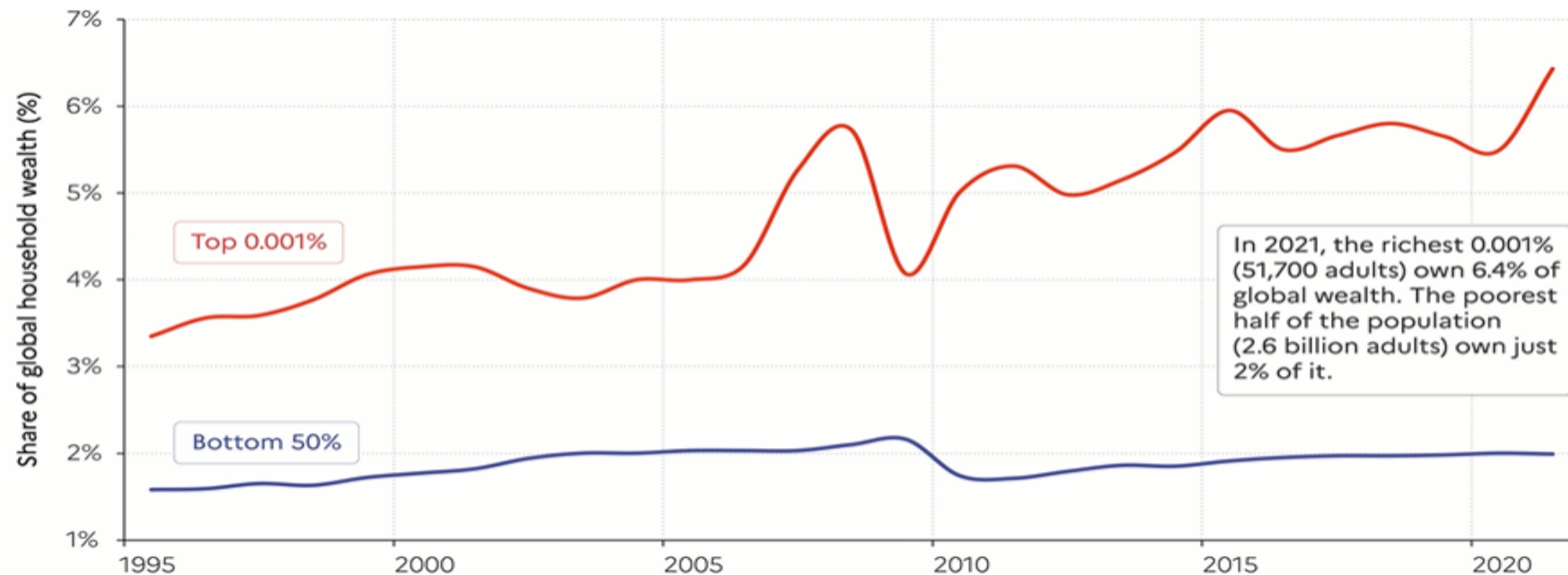
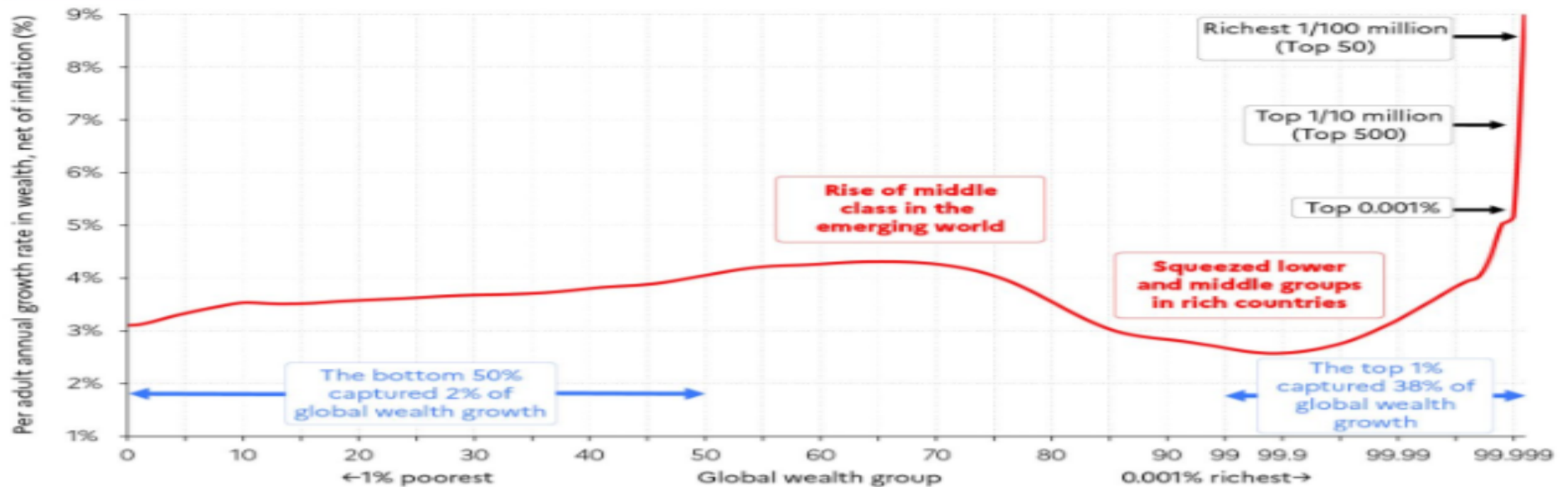

Figure 4.2 Average annual wealth growth rate, 1995-2021

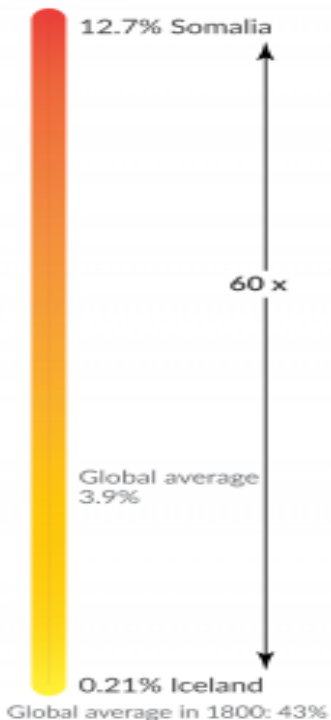
Interpretation: Growth rates among the poorest half of the population were between 3% and 4% per year, between 1995 and 2021. Since this group started from very low wealth levels, its absolute levels of growth remained very low. The poorest half of the world population has captured only 2.3% of overall wealth growth since 1995. The top 1% benefited from high growth rates (3% to 9% per year). This group captured 38% of total wealth growth between 1995 and 2021. Net household wealth is equal to the sum of financial assets (e.g. equity or bonds) and non-financial assets (e.g. housing or land) owned by individuals, net of their debts **Sources and series:** wir2022.wid.world/methodology, Bauluz et al. (2021) and updates.

ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ ΣΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΖΩΗΣ

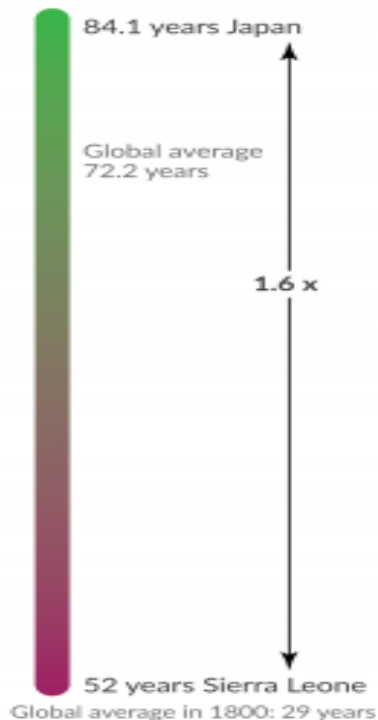
Global inequality in living conditions between the world's worst-off and best-off countries

Our World
in Data

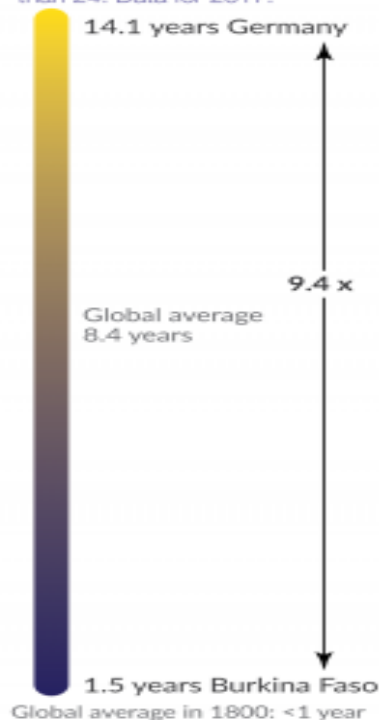
Mortality rate of children under the age of 5
2017 data

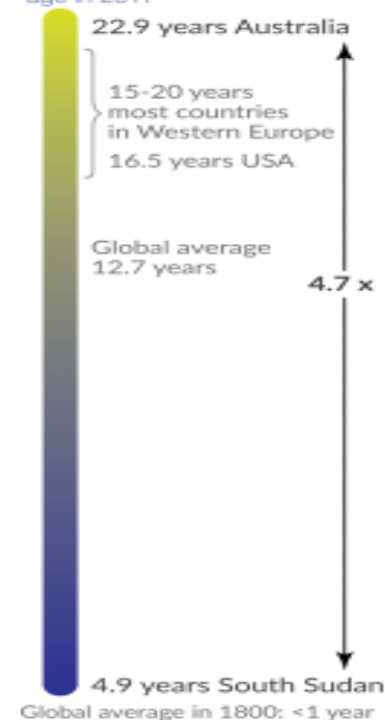
Life expectancy at birth
2017 data

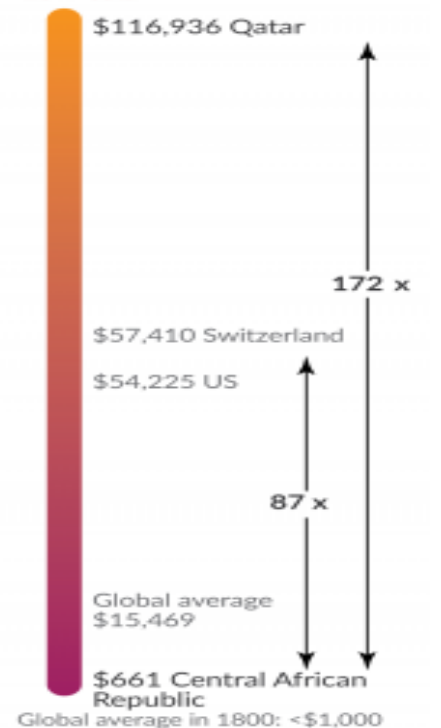
Mean years of schooling received by people older than 24. Data for 2017.

Expected years of schooling for a child of school entrance age in 2017

Average income (GDP per capita adjusted for price differences between countries)
2017 data

Data source: all data for 2017 is taken from various UN publications. Historical estimates for 1800 are from OECD - How was life? and Our World in Data. This is a visualization from OurWorldinData.org, where you find data and research on the world's largest problems.

Licensed under CC-BY by the author Max Roser.

ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΝΔΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ

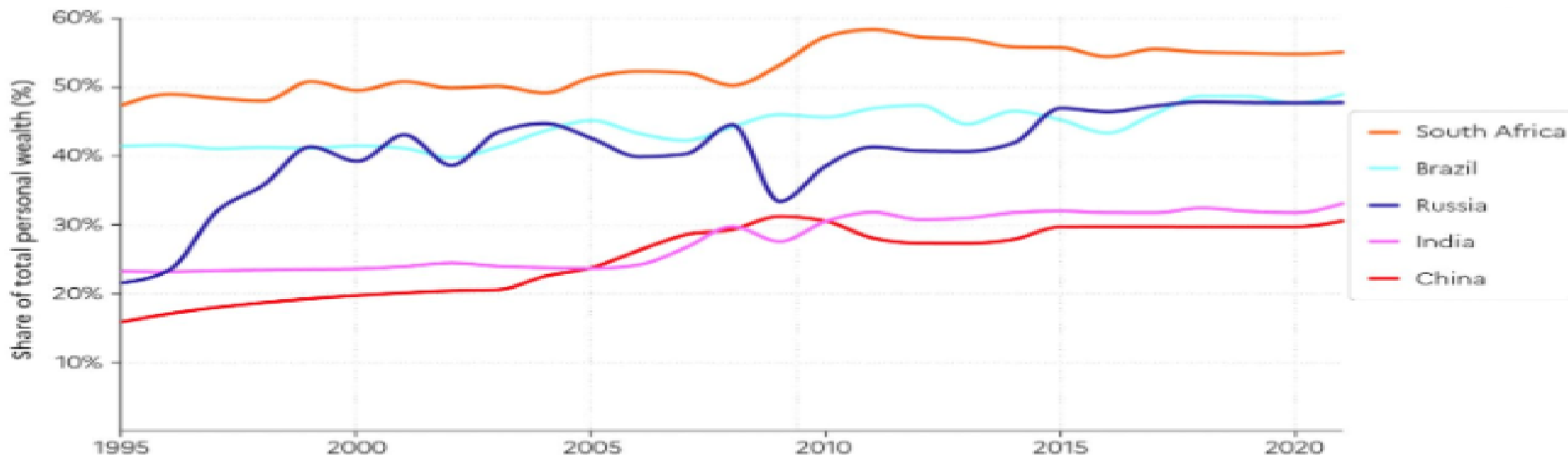
Figure 2.4 Global income inequality: Between-country vs Within-country inequality (ratio T10/B50), 1820-2020

Interpretation: Between-country inequality, as measured by the ratio T10/B50 between the average incomes of the top 10% and the bottom 50% (assuming everybody within a country has the same income), rose between 1820 and 1980 and has since strongly declined. Within-country inequality, as measured also by the ratio T10/B50 between the average incomes of the top 10% and the bottom 50% (assuming all countries have the same average income), rose slightly between 1820 and 1910, declined between 1910 and 1980, and rose since 1980. Income is measured per capita after pensions and unemployment insurance transfers and before income and wealth taxes. **Sources and series:** wir2022.wid.world/methodology and Chancel and Piketty (2021).

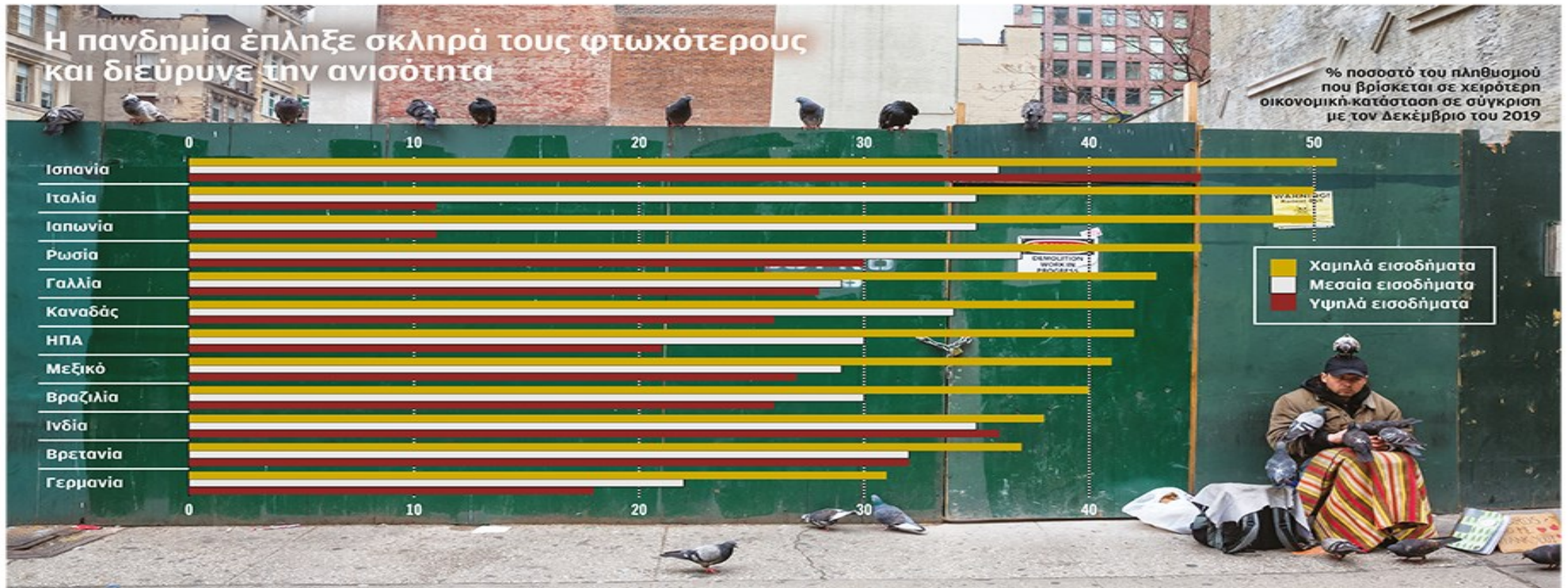
ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΟΥ ΠΛΟΥΣΙΟΤΕΡΟΥ 1% ΣΤΙΣ BRICS

Figure 4.5 Top 1% wealth share in the BRICS, 1995-2021

Interpretation: The graph presents the evolution of the share of total personal wealth owned by the richest 1% in emerging countries. This share rose everywhere between 1995 and 2021, with strong increases in Russia, China and India and more moderate increases in Brazil and South Africa where wealth inequality was already extreme at the beginning of the period. Net household wealth is equal to the sum of financial assets (e.g. equity or bonds) and non-financial assets (e.g. housing or land) owned by individuals, net of their debts. **Sources and series:** wir2022.wid.world/methodology, Bauluz et al. (2021) and updates.

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ΣΤΙΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ, 2021 (έτος αναφοράς εισοδήματος 2020)

ΜΕΡΙΔΙΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΣΕ ΤΕΤΑΡΤΗΜΟΡΙΑ

ΕΘΝΙΚΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

45,7%

44,6%

9,6%

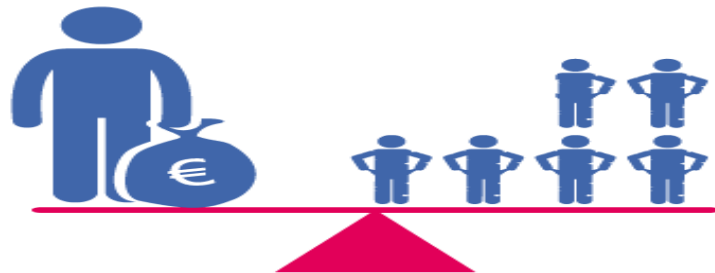

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

25%
ΥΨΗΛΟΤΕΡΑ
ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

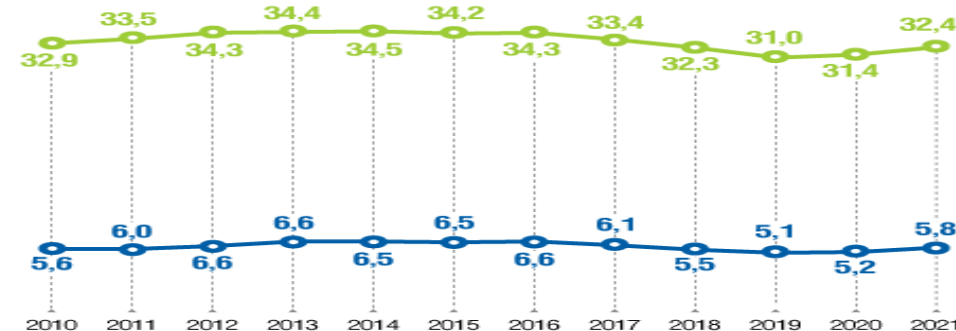
50%
ΜΕΣΑΙΑ
ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

25%
ΧΑΜΗΛΟΤΕΡΑ
ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

**ΤΟ ΠΛΟΥΣΙΟΤΕΡΟ 20% ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ
ΕΧΕΙ 5,8 ΦΟΡΕΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΦΤΩΧΟΤΕΡΟ 20%**

ΔΕΙΚΤΕΣ

GINI

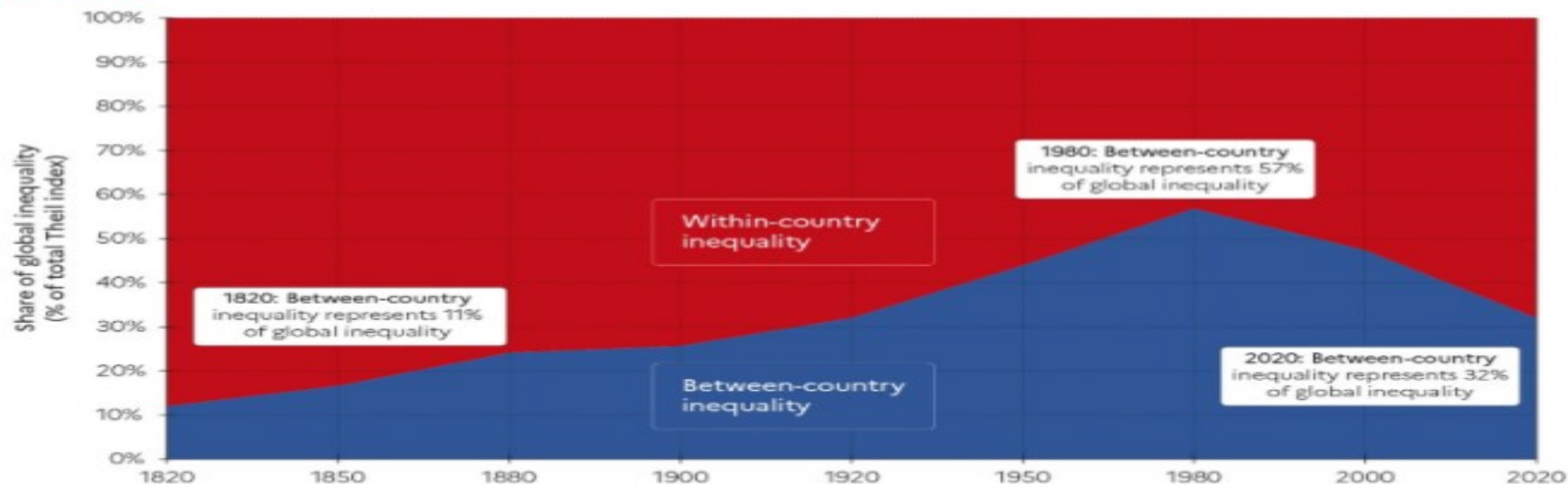
Συντελεστής Gini: ο λόγος των αθροιστικών μεριδίων του πληθυσμού, καταμετρημένων ανάλογα με το ύψος του εισοδήματος, προς το αθροιστικό μερίδιο του συνολικού ποσού που λαμβάνουν. Για το 2021, εάν επιλέξουμε 2 τυχαία άτομα του πληθυσμού, αναμένουμε ότι το εισόδημά τους θα διαφέρει κατά 32,4% του μέσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος.

S80/S20

Δείκτης ανισότητας κατανομής εισοδήματος S80/S20: ο λόγος του συνολικού ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος του 20% του συνόλου του πλουσιότερου πληθυσμού προς το συνολικό ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα του 20% του συνόλου του φτωχότερου πληθυσμού. Για το 2021, το μερίδιο του εισοδήματος του πλουσιότερου 20% του πληθυσμού είναι 5,8 φορές μεγαλύτερο από το μερίδιο του εισοδήματος του φτωχότερου 20% του πληθυσμού.

Ο ΔΕΚΤΗΣ THEIL

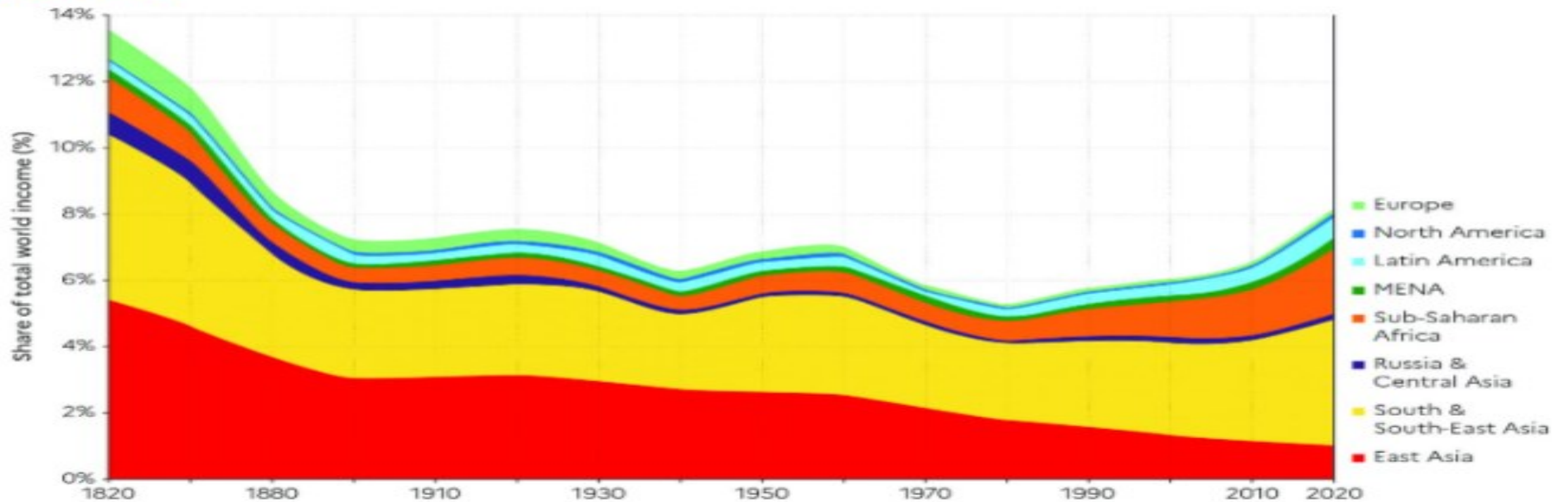
Figure 2.5 Global income inequality: Between-country vs Within-country inequality (Theil index), 1820-2020

Interpretation: The importance of between-country inequality in overall global inequality, as measured by the Theil index, rose between 1820 and 1980 and strongly declined since then. In 2020, between-country inequality makes-up about a third of global inequality between individuals. The rest is due to inequality within countries. Income is measured per capita after pension and unemployment insurance transfers and before income and wealth taxes. **Sources and series:** wir2022.wid.world/methodology and Chancel and Piketty (2021).

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΦΤΩΧΟΤΕΡΟΥ 50%

Figure 2.13 The regional composition of the global bottom 50%, 1820-2020

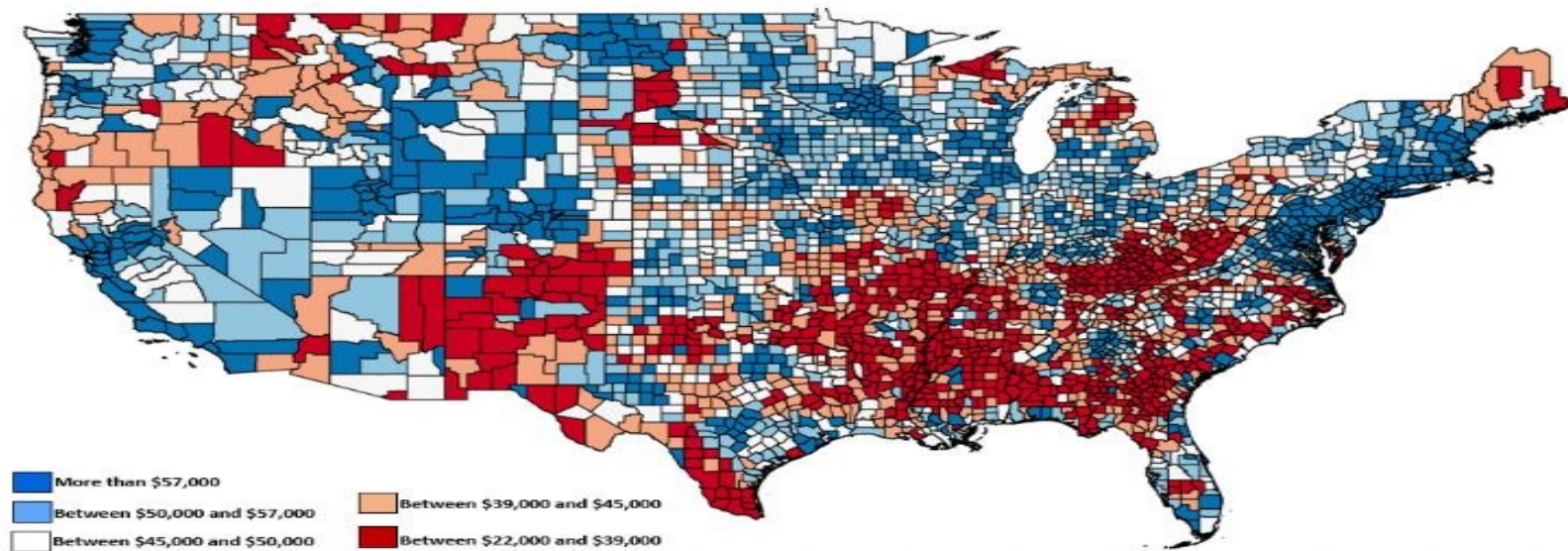

Interpretation: The regional composition of the global bottom 50% has changed significantly between 1820 and 2020. In particular, the share of South/South-East Asia and Sub-Saharan Africa within the global bottom 50% increased substantially between 1980 and 2020. Income is measured per capita after pension and unemployment insurance transfers and before income and wealth taxes. **Note:** Oceania is included in North America. **Sources and series:** wir2022.wid.world/methodology and Chancel and Piketty (2021).

Η ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΩΝ ΗΠΑ

Mapping inequality

Changes in global trade and technology have shifted jobs and industries on the map, but the economic gains are not well shared.

Sources: OECD Regional Database, U.S. Census Bureau, and IMF staff estimates.

Note: Legend represents median household income 2016

ΒΑΣΙΚΑ ΕΜΠΕΙΡΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

1. Η ανισότητα ανάμεσα στον παγκόσμιο πληθυσμό παραμένει σε πολύ ψηλά επίπεδα με αυξητικές τάσεις τα τελευταία χρόνια.
2. Αυτές οι ανισότητες δεν αφορούν μόνο το εισόδημα αλλά και –ακόμα περισσότερο- τον πλούτο καθώς και δείκτες του βιοτικού επιπέδου όπως θνησιμότητα νεογέννητων, προσδόκιμο ζωής, έτη εκπαίδευσης κλπ.
3. Η ανισότητα ανάμεσα στις χώρες παραμένει σε ψηλά επίπεδα παρόλο που μετά το 1980 η ανάπτυξη συγκεκριμένων τμημάτων του Νότου έχει επιφέρει μία μείωση της.
4. Παρά την άνοδο κάποιων τέτοιων χωρών, οι χώρες του Νότου συνεχίζουν να υπολείπονται σημαντικά των χωρών του Βορρά σε εισόδημα και πλούτο.
5. Η ανισότητα ανάμεσα στα διάφορα τμήματα του πληθυσμού στο εσωτερικό των κρατών αυξάνεται σταθερά από το 1980 και μετά.

ΤΑ ΤΡΙΑ ΒΑΣΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΠΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΒΟΡΡΑ-ΝΟΤΟΥ

- 1. Ρεαλιστές (στο Βορρά):** Αφοσιωμένοι στα ζητήματα ισχύος και επιρροής, τείνουν να παραβλέπουν τα οικονομικά συμφέροντα των φτωχότερων χωρών στο Νότο. Δείχνουν κάποιο ενδιαφέρον μόνο όταν οι λιγότερο αναπτυγμένες χώρες εγείρουν κάποια απειλή για την κυριαρχία του Βορρά. Ωστόσο, από τον Hamilton και τον List μέχρι σήμερα, οι ιδέες τους έχουν ασκήσει επιρροή στην πολιτική των πιο αδύναμων κρατών μέσω στρατηγικών όπως η υποκατάσταση εισαγωγών και η προσανατολισμένη στις εξαγωγές ανάπτυξη.
- 2. Φιλελεύθεροι:** Η αύξηση της αλληλεξάρτησης έχει οφέλη τόσο για το Βορρά όσο και για το Νότο, ενώ ορισμένες φορές περισσότερο επωφελείται ο Νότος. Τα προβλήματα των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών προκύπτουν κυρίως από ανεπαρκείς εγχώριες πολιτικές. Οι Παρεμβατιστές Φιλελεύθεροι αναδεικνύουν και τις ειδικές ανάγκες του Νότου.
- 3. Ιστορικοί Δομιστές:** Η ευθύνη για την υπανάπτυξη του Νότου βρίσκεται κυρίως στον ανισότιμο χαρακτήρα των σχέσεων τους με το Βορρά αλλά και στην ελίτ του Νότου που επωφελούνται από τη δομή εξάρτησης των χωρών τους.

-
2. Τι είναι η θεσμική αναπτυξιακή βοήθεια και ποιος είναι ο ρόλος της Παγκόσμιας Τράπεζας;

Η ΘΕΣΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

- Η εξωτερική ή αναπτυξιακή βοήθεια αναφέρεται σε δωρεές, δάνεια, τεχνική βοήθεια που παρέχουν οι δωρητές στους αποδέκτες περισσότερο με όρους εκχώρησης παρά με όρους εμπορίου. Π.χ. ένα δάνειο θεωρείται θεσμική αναπτυξιακή βοήθεια όταν περιέχει ένα στοιχείο δωρεάς τουλάχιστον κατά 25%.
- Η θεσμική αναπτυξιακή βοήθεια αναφέρεται στην αναπτυξιακή βοήθεια που παρέχουν κυβερνήσεις (διμερής βοήθειας) ή διεθνείς οργανισμοί (πολυμερής βοήθεια) και όχι ΜΚΟ.
- Η άποψη των ρευμάτων της ΔΠΟ για την θεσμική αναπτυξιακή βοήθεια:
 - α) Φιλελεύθεροι:** Έχει ως στόχο την κοινωνικο-οικονομική και πολιτική ανάπτυξη των αποδεκτών.
 - β) Ρεαλιστές:** Είναι ένα πολιτικό εργαλείο που ανέπτυξαν οι δωρητές για να επηρεάζουν τους αποδέκτες.
 - γ) Ιστορικοί Δομιστές:** Προωθεί την άνιση συσσώρευση κεφαλαίων προς όφελος του Βορρά.

Η ΘΕΣΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΟΟΣΑ

Πίνακας 11.2
ΚΑΘΑΡΗ ΘΕΣΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ
ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΟΟΣΑ ΩΣ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΟΥ ΑΕΕ^(α)

	1960	1970	1980	1990	2000	2004
Αυστραλία	0,38	0,59	0,48	0,34	0,27	0,25
Αυστρία	—	0,13	0,23	0,25	0,23	0,23
Βέλγιο	0,88	0,48	0,50	0,46	0,36	0,41
Καναδάς	0,19	0,43	0,43	0,44	0,25	0,27
Δανία	0,09	0,38	0,74	0,94	1,06	0,85
Φινλανδία	0	0	0,22	0,63	0,31	0,35
Γαλλία	1,38	0,65	0,63	0,60	0,30	0,41
Γερμανία	0,31	0,32	0,44	0,42	0,27	0,28
Ελλάδα	—	—	—	—	0,20	0,23
Ιρλανδία	0	0	0,16	0,16	0,29	0,39
Ιταλία	0,22	0,16	0,17	0,31	0,13	0,15
Ιαπωνία	0,24	0,23	0,32	0,31	0,28	0,19
Λουξεμβούργο	0	0	0	0,21	0,71	0,83
Ολλανδία	0,31	0,63	0,97	0,92	0,84	0,73
Νέα Ζηλανδία	0	0	0,33	0,23	0,25	0,23
Νορβηγία	0,11	0,33	0,87	1,17	0,76	0,87
Πορτογαλία	1,45	0,45	0	0,25	0,26	0,63
Ισπανία	0	0	0	0,20	0,22	0,24
Σουηδία	0,05	0,37	0,78	0,91	0,80	0,78
Ελβετία	0,04	0,14	0,24	0,32	0,34	0,41
Ηνωμένο Βασίλειο	0,56	0,37	0,35	0,27	0,32	0,36
Ηνωμένες Πολιτείες	0,53	0,31	0,27	0,21	0,10	0,17
Σύνολο	0,52	0,34	0,37	0,33	0,22	0,26

(α) ΑΕΕ = Ακαθάριστο Εθνικό Εισόδημα

Πηγή: Organization for Economic Cooperation and Development, *Development Co-operation*, (Παρίσι, OECD, διάφορα έτη).

Πηγή: Cohn, T., 2009, Διεθνής Πολιτική Οικονομία, Αθήνα: Gutenberg, σελ. 523

Ο ΟΜΙΛΟΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

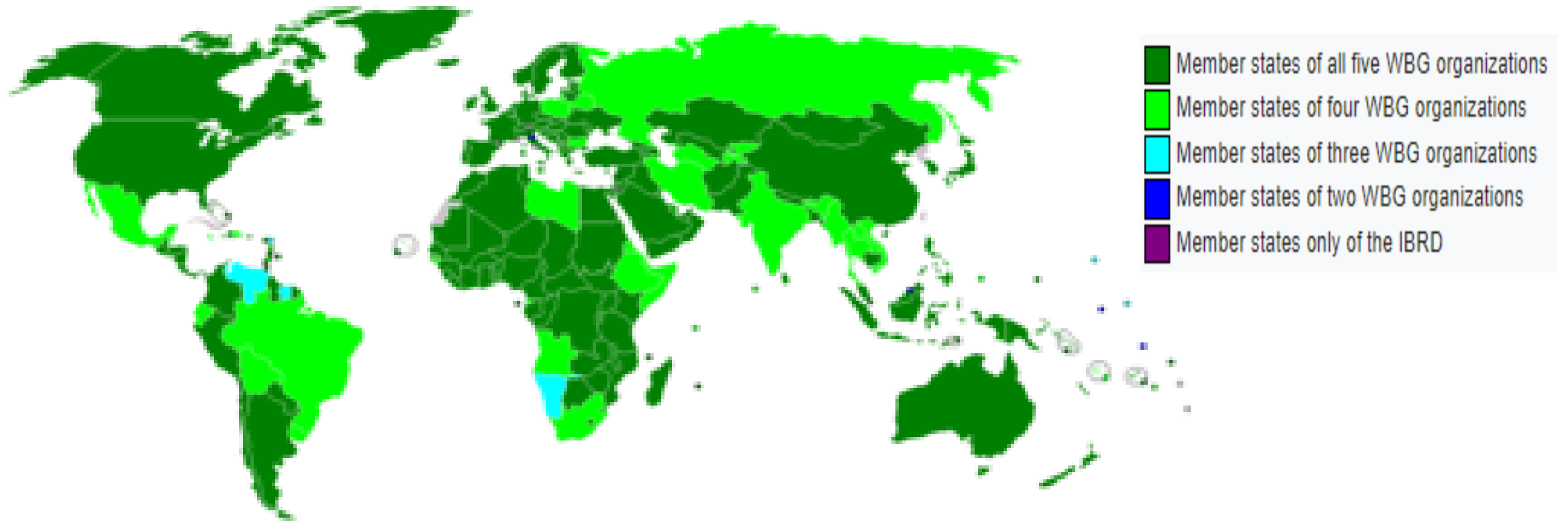
- Η Παγκόσμια Τράπεζα αποτελεί έναν τραπεζικό όμιλο που αποτελείται από πέντε θεσμούς.
- Έχει σημαντική επίδραση στις αναπτυξιακές στρατηγικές των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών (ΛΑΧ) λόγω του ρόλου της ως **α)** μη-ιδιώτης δανειστής, **β)** μονάδα έρευνας και παραγωγής ιδεών και **γ)** πάροχος συμβουλών στον Τρίτο Κόσμο.
- Αποτελεί το βασικό δανειστή πολυμερών κονδυλίων για παγκόσμια ανάπτυξη.
- Η επιρροή της δεν προκύπτει μόνο από τη χρηματοδότηση αλλά κυρίως από το ρόλο της ως φορέας αξιολόγησης άλλων. Οι δανειοδοτικές αποφάσεις της, η συλλογή στοιχείων και οι αναλύσεις της Τράπεζας ασκούν αποφασιστική επιρροή στους διμερείς δωρητές, τις τράπεζες περιφερειακής ανάπτυξης και τους ιδιώτες επενδυτές.
- Η Τράπεζα επηρεάζει τους όρους με τους οποίους οι ΛΑΧ αποκτούν πρόσβαση σε αναπτυξιακή χρηματοδότηση και σε διεθνείς κεφαλαιαγορές.
- Για να γίνει μία χώρα μέλος του, πρέπει να είναι μέλος του Δ.Ν.Τ.
- Παρά τη μειούμενη επιρροή τους, οι ΗΠΑ παραμένουν η χώρα με τη μεγαλύτερη επιρροή ενώ μετά από άτυπη συμφωνία με την ΕΕ, ο Πρόεδρος της Π.Τ. είναι πάντα Αμερικανός (και του ΔΝΤ Ευρωπαίος).

Ο ΟΜΙΛΟΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Fig. 4.1 The World Bank Group

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (ΔΤΑΑ)

- Ιδρύθηκε το 1944 στο Bretton Woods.
- Αποτελεί το δανειστικό βραχίονα της Π.Τ. Παρέχει δάνεια ΜΟΝΟ σε κράτη ή με κρατική εγγύηση.
- Αρχικά έδινε προτεραιότητα στην ανάπτυξη της Ευρώπης ενώ στη συνέχεια στην ανάπτυξη του Νότου.
- Χρηματοδοτείται εν μέρει από τις συνδρομές των μελών της, οι οποίες καθορίζουν και τον αριθμό ψήφων της κάθε χώρας στις αποφάσεις.
- Η βασική πηγή χρηματοδότησης της είναι οι διεθνείς κεφαλαιαγορές (έκδοση ομολόγων με πιστοληπτική διαβάθμιση AAA) και γι' αυτό χρεώνει σχεδόν συμβατικά επιτόκια στα δάνεια προς τις ΛΑΧ («σκληρά» δάνεια).
- Παρά τους όρους τους, αυτά τα δάνεια θεωρούνται θεσμικές αναπτυξιακές χρηματοδοτήσεις γιατί επεκτείνονται για αναπτυξιακούς σκοπούς, συνοδεύονται από οικονομικές και τεχνικές συμβουλές και οι όροι είναι καλύτεροί από αυτούς που θα έπαιρναν οι ΛΑΧ αν δανείζονταν άμεσα από τις αγορές.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ (ΔΕΧ)

- Ιδρύθηκε το 1956 ως ο βραχίονας της Π.Τ. που ασχολείται με τον ιδιωτικό επενδυτικό τομέα.
- Αντανακλώντας τον φιλελεύθερο προσανατολισμό της Π.Τ., η ΔΕΧ ενθαρρύνει την ιδιωτική επιχειρηματικότητα και τις ιδιωτικές επενδύσεις στις ΛΑΧ.
- Παρέχει δάνεια σε ιδιωτικές επιχειρήσεις στις ΛΑΧ, επενδύει σε μετοχικά μερίδια εταιρειών και λειτουργεί ως διαμεσολαβητής ανάμεσα σε ξένους και εγχώριους εταίρους σε κοινοπραξίες.
- Χρεώνει στα δάνεια της επιτόκια σε σχεδόν εμπορικό επίπεδο.
- Τα τεράστια κέρδη της τροφοδοτούν αμφισβητήσεις του μη-κερδοσκοπικού χαρακτήρα τους αλλά η ΔΕΧ απαντά ότι συνοδεύει τα δάνεια της με τεχνικές, χρηματοδοτικές και περιβαλλοντικές συμβουλές.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΝΩΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (ΔΕΑ)

- Ιδρύθηκε το 1960 σε μεγάλο βαθμό λόγω των παραπόνων του Νότου για τα ψηλά επιτόκια των άλλων ιδρυμάτων της Π.Τ. και για το σύστημα σταθμισμένων ψηφοφοριών της Τράπεζας.
- Παρέχει «μαλακά» δάνεια με καλύτερους όρους τα οποία δίνουν και μεγαλύτερο έλεγχο στους παραλήπτες. Παρέχουν πιστώσεις χωρίς καθόλου τόκο, με 10ετείς περιόδους χάριτος και περιόδους ωρίμανσης 35-40 ετών.
- Αντίθετα με τα δάνεια των ΔΤΑΑ και ΔΕΧ, οι ευνοϊκοί όροι των δανείων τα κατατάσσουν στην κατηγορία της θεσμικής αναπτυξιακής βοήθειας και όχι της θεσμικής αναπτυξιακής χρηματοδότησης. Ωστόσο, τα δάνεια της αποτελούν τη μειοψηφία των χορηγούμενων δανείων της Π.Τ.
- Δάνεια της Δ.Ε.Α. δικαιούνται μόνο οι φτωχότερες από τις ΛΑΧ.
- Η χρηματοδότηση της ΔΕΑ γίνεται από τις κυβερνήσεις των αναπτυσσόμενων χωρών.
- Η δημιουργία της έδωσε στις ΗΠΑ μία πηγή επιρροής που δεν είχαν στην ΔΤΑΑ κυρίως μέσω της απειλής παρακράτησης των ανεφοδιασμών τους προς τη ΔΕΑ.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΕΝΤΡΟ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ (ΔΚΕΕΔ) ΚΑΙ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΟΛΥΜΕΡΟΥΣ ΕΓΓΥΗΣΗΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ (ΓΠΕΕ)

ΔΚΕΕΔ

- Ιδρύθηκε το 1966.
- Έχει ως στόχο την παροχή διεθνών υπηρεσιών συμβιβασμού και επιδιαιτησίας σε ζητήματα Α.Ξ.Ε.
- Προέκυψε από την ανάγκη ενός διεθνούς Φόρουμ επιδιαιτησίας επειδή οι ξένοι επενδυτές ανησυχούσαν ότι τα δικαστήρια των χωρών υποδοχής δεν θα ήταν αμερόληπτα.

ΓΠΕΕ

- Ιδρύθηκε το 1988.
- Παρέχει εγγυήσεις σε ξένους επενδυτές απέναντι σε ζημιές που προκαλούνται από μη εμπορικούς κινδύνους, όπως η μη μετατρεψιμότητα των νομισμάτων, οι απαλλοτριώσεις, ο πόλεμος και οι πολιτικές αναταραχές.
- Στοχεύει επίσης στη βοήθεια προς τις ΛΑΧ για να διαδίδουν πληροφορίες γύρω από επενδυτικές ευκαιρίες.

ΟΡΟΙ ΠΑΡΟΧΩΝ ΑΠΌ ΤΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

	IBRD	IFC	IDA	MIGA
Established	1944	1956	1960	1985
Financing Window	Market-rate lending to governments	Market-rate lending and investment in private firms	Below-market lending and grants to governments	Insurance and credit enhancements for private investors
Financing FY18 (billions, US\$)	23.0	11.6	24.0	5.2

ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΔΟΜΙΣΤΕΣ

- Η Π.Τ. δρα προς όφελος των εξαγωγέων των πλούσιων χωρών και των πολυεθνικών εταιρειών.
- Οι όροι των δανείων τους αφαιρούν τη δυνατότητα κρατικού ελέγχου από τις κυβερνήσεις των χωρών-υποδοχής.
- Η υποχρέωση φιλελεύθερων μεταρρυθμίσεων που συνοδεύει τα δάνεια δρουν πολλές φορές ενάντια στην οικονομική ανάπτυξη των χωρών.

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ

- Τα δάνεια της Π.Τ. υποκαθιστούν πολλές φορές τη δράση της αγοράς.
- Προτείνουν να σχετίζεται περισσότερο με την υποβοήθηση των ιδιωτικών επενδύσεων παρά με οικονομικές δοσοληψίες με τα κράτη.

3. Ποιες είναι οι αναπτυξιακές στρατηγικές του Νότου;

I) Η ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΗ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ

- Το 1950 οι Prebisch και Singer δημοσίευσαν, ανεξάρτητα ο ένας από τον άλλον, δύο μελέτες που υποστήριζαν ότι το εισοδηματικό χάσμα μεταξύ Βορρά και Νότου διευρύνονταν λόγω μίας μακρόχρονης μείωσης των τιμών των πρωτογενών προϊόντων (πρώτων υλών και γεωργικών αγαθών). Συνεπώς απέρριπταν τη φιλελεύθερη άποψη περί οφελών από το συγκριτικό πλεονέκτημα.
- Οι ΛΑΧ αντιμετωπίζουν επιδεινώμενους όρους εμπορίου γιατί **α)** η ζήτηση για βιομηχανικά αγαθά αυξάνει όσο αυξάνει το εισόδημα, ενώ αυτό δεν ισχύει για τα πρωτογενή προϊόντα και **β)** οι τεχνολογικοί πρόοδοι οδηγούν στην ανακάλυψη υποκατάστατων προϊόντων (π.χ. συνθετικό έναντι φυσικού καουτσούκ).
- Για να κλείσει το χάσμα, υποστήριξαν ότι οι ΛΑΧ θα πρέπει να μειώσουν την έμφαση τους στην παραγωγή πρωτογενών προϊόντων και να επικεντρωθούν στην εκβιομηχάνιση για την παραγωγή των προϊόντων που χρειάζονταν.
- Οι απόψεις αυτές δεν είχαν ριζοσπαστικό αντικαπιταλιστικό χαρακτήρα, αντίθετα θεωρούσαν ότι μέσω κρατικών μεταρρυθμίσεων (προστατευτισμός, εκβιομηχάνιση κλπ) ο Νότος μπορούσε να προλάβει το Βορρά.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑΤΟΣ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ

Οφέλη (1950-1960)

- Οι ΛΑΧ ακολούθησαν αυτή τη στρατηγική τις 2 μεταπολεμικές δεκαετίες και με τη στήριξη της Π.Τ.
- Πολλές ΛΑΧ ανέπτυξαν σημαντικούς ρυθμούς βιομηχανικής ανάπτυξης.
- Βοηθούσε η γρήγορη ανάπτυξη και η ζήτηση προϊόντων από Δυτική Ευρώπη και Βόρεια Αμερική.

Προβλήματα (1960-1970)

- Η εκτίναξη των τιμών τροφίμων και ενέργειας τη δεκαετία του 1970 δυσχέρανε τη θέση των ΛΑΧ που βασίζονταν πια στις εισαγωγές αυτών των αγαθών.
- Αύξησε την εξάρτηση του Νότου από το Βορρά λόγω της ενθάρρυνσης των εισερχόμενων ΑΞΕ για την εκβιομηχάνιση.
- Αδυναμία προώθησης βιομηχανικής ανταγωνιστικότητας, ιδιαίτερα στο «2^ο στάδιο».
- Τα αναπτυξιακά οφέλη συγκεντρώνοντας σε βιομηχανικούς θύλακες σε κάθε ΛΑΧ οξύνοντας την ανεργία στην υπόλοιπη χώρα.

ΜΕΓΕΘΥΝΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΠΛΗΡΩΜΗ ΧΡΕΟΥΣ ΣΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

Table 14.1 Growth and debt repayment in Latin America (per cent)

	<i>Growth per capita per year</i>		<i>Debt service as a proportion of GDP</i>		<i>Debt service as a proportion of exports and foreign income</i>	
	<i>1975–90</i>	<i>1990–2005</i>	<i>1990</i>	<i>2005</i>	<i>1990</i>	<i>2005</i>
Argentina	-0.6	1.1	4.8	5.8	37.0	20.7
Brazil	0.4	1.1	1.8	7.9	22.2	44.8
Mexico	-0.1	1.5	4.3	5.7	20.7	17.2
All Latin America and Caribbean	0.2	1.2	4.0	6.6	23.7	22.9

Source: UNDP 2007

Η ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ

- Σε πολλές περιπτώσεις, η στρατηγική υποκατάστασης των βιομηχανικών εισαγωγών οδήγησε σε μεγάλα προβλήματα στο ισοζύγιο πληρωμών.
- Η ελπίδα ότι τη δεκαετία του 1970 θα προχωρούσε η περιφερειοποίηση σε Αφρική, Ασία και κυρίως Λατινική Αμερική (που θα δημιουργούσε μεγάλη αγορά για τα βιομηχανικά προϊόντα του Νότου) δεν πραγματοποιήθηκε.
- Από την κρίση εξωτερικού χρέους τη δεκαετία του 1980, υπήρξε μία στροφή α) είτε σε πιο εξωστρεφώς προσανατολισμένες αναπτυξιακές στρατηγικές, β) είτε σε ανάπτυξη προσανατολισμένη στις εξαγωγές, γ) είτε σε κρατικοποιήσεις και προσπάθεια κεντρικού σχεδιασμού της οικονομίας.

II) ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΒΑΣΙΣΜΕΝΗ ΣΤΙΣ ΕΞΑΓΩΓΕΣ

- Αυτή η πολιτική ακολουθήθηκε τις δεκαετίες 1970 και 1980 σε πολλές χώρες της Ανατολικής Ασίας, αρχικά σε Νότια Κορέα, Ταϊβάν, Σιγκαπούρη, Χονγκ-Κονγκ και στη συνέχεια σε Μαλαισία, Ινδονησία, Ταϊλάνδη.
- Οδήγησε σε γρήγορους ρυθμούς ανάπτυξης. Οι νέο-βιομηχανοποιημένες οικονομίες της Ανατολικής Ασίας είχαν πιο γρήγορη ανάπτυξη από τις νέο-βιομηχανοποιημένες οικονομίες της Λατινικής Αμερικής που βασίζονταν στην εκβιομηχάνιση για την υποκατάσταση των εισαγωγών.
- Βασίζονταν σε μετριοπαθή εμπορευματικό προστατευτισμό, προώθηση εξαγωγών με φορολογικά κίνητρα, εξαγωγικές πιστώσεις, στόχους εξαγωγών, κρατικός σχεδιασμός και χρηματοδότηση επενδύσεων αδοσολόγητες εισαγωγές εισροών για τους εξαγωγείς αλλά και κατάργηση ελάχιστου μισθού στις εξαγωγικές βιομηχανίες και γενικά τεράστια αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης των εργαζομένων.
- Αρχικά, οι εξαγωγές ήταν σε βιομηχανικά προϊόντα εντάσεως ανειδίκευτης και φθηνής εργασίας αλλά στη συνέχεια σε πιο εξελιγμένα βιομηχανικά αγαθά.
- Ωστόσο, και αυτές οι χώρες αντιμετώπισαν σημαντικά οικονομικά προβλήματα από τη δεκαετία του 1970 ως τις αρχές της δεκαετίας του 1990.

ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΛΑΧ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Πίνακας 11.3

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΛΕΠ^(α) ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΕΞΑΓΩΓΩΝ/ΛΕΠ

	ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΛΕΠ		ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΕΞΑΓΩΓΩΝ/ΛΕΠ	
	1963	1988	1963	1988
<i>NIEs^(β) Ανατολικής Ασίας</i>				
Χονγκ Κονγκ	2.247	11.952	39,0	51,1
Νότια Κορέα	747	4.094	2,3	35,4
Σιγκαπούρη	1.777	11.693	124,5	164,2
Ταϊβάν	980	4.607	15,3	51,8
<i>NIEs^(β) Λατινικής Αμερικής</i>				
Αργεντινή	2.949	3.474	10,0	10,2
Βραζιλία	1.400	3.424	6,0	9,5
Χιλή	3.231	3.933	11,6	31,9
Μεξικό	2.312	3.649	5,1	11,9

(α) ΛΕΠ = Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν

(β) NIEs = Νεο-βιομηχανοποιημένες Οικονομίες

Πηγή: Bela Balasa, *Policy Choices for the 1990s* (Λονδίνο, Macmillan, 1993), σσ. 57, 59.

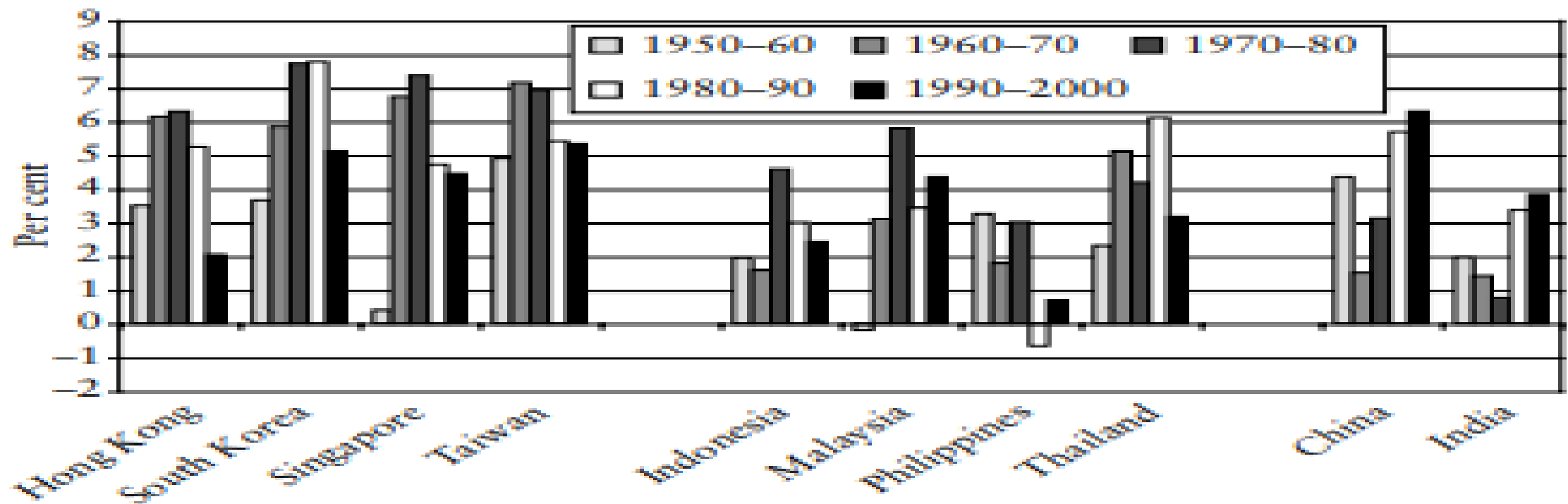

Figure 14.4 Annual average GDP per capita growth (per cent) in selected Asian economies

Source: Maddison 2003

ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΣΙΑΣ

- 1. Φιλελεύθεροι:** Η επιτυχία οφείλεται στην εξωστρέφεια αυτής της αναπτυξιακής στρατηγικής και στο συνδυασμό της με την αύξηση των ελεύθερων αγορών, του ανταγωνισμού, της ιδιωτικής επιχειρηματικότητας.
- 2. Ρεαλιστές:** Η επιτυχία οφείλεται στην ύπαρξη ενός ισχυρού «αναπτυξιακού κράτους» με εκτεταμένη καθοδήγηση της αγοράς, έλεγχο της ροής επενδύσεων, προστατευόμενες επιλεγμένες νηπιακές βιομηχανίες, κίνητρα για την αύξηση των επενδύσεων έναντι της κατανάλωσης, καταστολή απέναντι στις εργατικές διεκδικήσεις και κινητοποιήσεις, επενδύσεις στην εκπαίδευση, αποτελεσματική κριτική γραφειοκρατία.
- 3. Ιστορικοί Δομιστές:** Οι νέο-βιομηχανοποιημένες χώρες δεν πέτυχαν γνήσια ανάπτυξη. Παρόλο που προωθήθηκαν στην ημιπεριφέρεια, ήταν απλώς «προχωρημένα υποδείγματα της εξαρτημένης ανάπτυξης». Οι μαρξιστές συνδέουν αυτή την κριτική με το γεγονός ότι αυτή η ανάπτυξη συνδέθηκε ε όξυνση των ταξικών ανισοτήτων στο εσωτερικό αυτών των χωρών και της καταστολής εις βάρος των λαών τους.
- 4. Πολιτική κουλτούρα:** Η επιτυχία οφείλεται στο συνδυασμό της κρατικής πολιτικής με κάποιες ευρέως υιοθετημένες κοινωνικές αξίες (έμφαση στο σεβασμό στην εξουσία, στο ρόλο της κυβέρνησης, την προώθηση του δημόσιου καλού, σημασία ισχυρών δεσμών συγγένειας στην επιχειρηματικότητα).

Η ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ

- Το 1996 επιβραδύνθηκε η αύξηση των εξαγωγών, υποχώρησαν τα έσοδα, προέκυψε πλεονασματική παραγωγή σε πολλές βιομηχανίες, ανέκυψαν προβλήματα στους τομείς των ακινήτων και της χρηματοοικονομίας της Ταϊλάνδης, χρεοκόπησαν πολλές μεγάλες επιχειρήσεις τη Ν. Κορέα. Η χαριστική βολή ήρθε με τη χρηματοπιστωτική κρίση που ξέσπασε όταν η Ταϊλάνδη άφησε το νόμισμα της σε ελεύθερη διακύμανση με πολλές υποτιμήσεις νομισμάτων να ακολουθούν στην περιοχή.
- Η χ/π κρίση της δεκαετίας του 1990 διέφερε από την κρίση χρέους της δεκαετίας του 1980 κατά το ότι α) στη δεύτερη περίπτωση τα πρόβλημα ήταν το ιδιωτικό χρέος ενώ στην πρώτη το δημόσιο χρέος και β) στην πρώτη περίπτωση η ανησυχία ήταν τα βραχυπρόθεσμα επίπεδα χρέους και οι εκροές επενδύσεων χαρτοφυλακίου ενώ στην δεύτερη το ψηλό κόστος αποπληρωμής του χρέους. Ωστόσο κοινό χαρακτηριστικό τους ήταν ότι είχε προηγηθεί μεγάλος όγκος εισροών ιδιωτικού κεφαλαίου ενώ ακολούθησε ξαφνική αναστροφή αυτών των ροών με κερδοσκοπικές επιθέσεις στα νομίσματα.
- Η ανάπτυξη στην Ανατολική Ασία ήταν σε μεγάλο βαθμό εξαρτημένη από τις ΗΠΑ και την Ιαπωνία. Όταν για μια σειρά πολιτικούς και οικονομικούς λόγους η κατάσταση σε αυτές τις χώρες άλλαξε, οι χώρες της Ανατολικής Ασίας επλήγησαν.
- Βαθύτερο πρόβλημα είναι ότι αυτή η ανάπτυξη βασίζονταν σε αυξημένες ροές κεφαλαίου και εργασίας και όχι σε αυξημένη παραγωγικότητα.

ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΘΕΤΙΚΩΝ ΟΨΕΩΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟ ΑΛΛΕΣ ΛΑΧ

1. Απουσία δύο βασικών παραγόντων που προϋποθέτει το αναπτυξιακό κράτος: α) μια ιδιαίτερα εξειδικευμένη γραφειοκρατία τεχνοκρατών και β) στενή συνεργασία μεταξύ μεγάλων οικονομικών μονάδων, όπως η γεωργία, οι επιχειρήσεις και η εργασία.
2. Μεγαλύτερη αντίδραση σήμερα στην εγκαθίδρυση αυταρχικών καθεστώτων.
3. Αλλαγή στάσης ΔΝΤ-ΠΤ-Υπουργείου Οικονομικών των ΗΠΑ, τα οποία πια υποστηρίζουν τη λεγόμενη Συναίνεση της Ουάσιγκτον, δηλαδή ένα σύνολο μέτρων οικονομικής πολιτικής για τις ΛΑΧ που αντιμετωπίζουν προβλήματα, που βασίζονται στον επιθετικό νεοφιλελευθερισμό.
4. Βασιζόμενες στη Συναίνεση της Ουάσιγκτον, το ΔΝΤ και η ΠΤ αντιμετώπισαν την κρίση χρέους του 1980 με σκληρούς όρους στα δάνεια διαρθρωτικής προσαρμογής (περιορισμός πληθωρισμού, μείωση κρατικών δαπανών, ισοσκελισμός προϋπολογισμών, ιδιωτικοποιήσεις, απορρύθμιση χ/π αγοράς και αγοράς εργασίας).

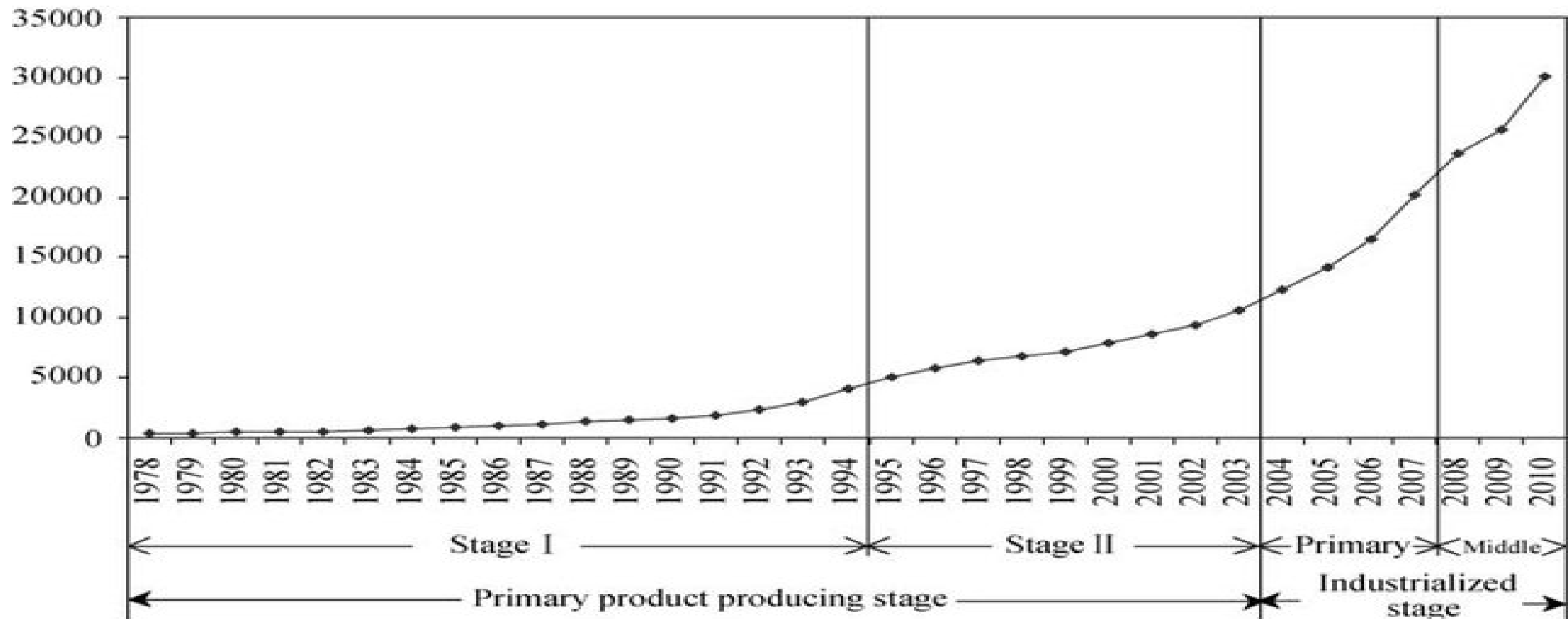
ΤΑ 3 ΘΕΩΡΗΤΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΠΟ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ (ΠΔΠ)

- **Ορθόδοξοι Φιλελεύθεροι:** Τα ΠΔΠ παρέχουν τα αναγκαία μέτρα και πειθαρχία για την αντιμετώπιση των προβλημάτων χρέους των ΛΑΧ.
- **Παρεμβατιστές Φιλελεύθεροι:** Συμφωνούν με τους Ορθόδοξους αλλά προσθέτουν ότι οι διεθνείς θεσμοί πρέπει να είναι πιο ανοιχτοί στον κρατικό παρεμβατισμό στις χώρες του Νότου.
- **Ρεαλιστές:** Τα νεοφιλελεύθερα ΠΔΠ είναι άστοχα γιατί οι όψιμα εκβιομηχανιζόμενες χώρες χρειάζονται ένα μεγάλο βαθμό κρατικής παρέμβασης για να προφτάσουν τις ηγετικές δυνάμεις.
- **Ιστορικοί Δομιστές:** Τα ΠΔΠ δεν είναι ουδέτερα προγράμματα για την ανάπτυξη, αλλά είναι κατασκευασμένα από τις χώρες του Βορρά με τρόπο που να διαιωνίζουν την εξάρτηση και την παγκόσμια ανισότητα.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ

1. Παρόλο που θεωρείται ότι είχαν κάποια επιτυχία ως προς την επίτευξη της οικονομικής ανάπτυξης (ανεξαρτήτως των συνεπειών τους στις διαφορετικές κοινωνικές ομάδες) σε ΛΑΧ μεσαίου εισοδήματος (π.χ. Βραζιλία, Μαρόκο, Ν. Κορέα), οι επιπτώσεις των δανείων διαρθρωτικής προσαρμογής στις φτωχότερες ΛΑΧ και στις φτωχότερες ομάδες εντός των ΛΑΧ ήταν μάλλον αρνητικές.
2. Η έμφαση τους στην ιδιωτικοποίηση και την απορρύθμιση δεν αντιμετώπιζε την ανάγκη για αποτελεσματική διακυβέρνηση των ΛΑΧ. Οι ιδιωτικές εταιρίες είναι ή απρόθυμες ή ανίκανες να παρέχουν δημόσια αγαθά που είναι αναγκαία για την ανάπτυξη.
3. Τα ΠΔΠ σχεδιάστηκαν τη δεκαετία του 1980 για ΛΑΧ με μεγάλο δημόσιο χρέος και ήταν ακατάλληλα για περιπτώσεις όπως η χ/π κρίση της Ανατολικής Ασίας στη δεκαετία του 1990.
4. Η έμφαση στο ελεύθερο εμπόριο είναι συχνά καταστροφική για τις αφρικανικές και ασιατικές ΛΑΧ χαμηλότερου εισοδήματος, οι οποίες δεν μπορούν να ανταγωνιστούν τα εισαγόμενα προϊόντα.

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Πηγή: Yu Yang and Fengjun Jin, "China's economic development stage and its patio-temporal evolution: A prefectural-level analysis", Journal of Geographic Sciences, April 2013

ΒΑΣΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

1. Ποιες είναι οι διαχρονικές τάσεις στην παγκόσμια ανισότητα;
2. Τι είναι η θεσμική αναπτυξιακή βοήθεια και ποιος είναι ο ρόλος της Παγκόσμιας Τράπεζας;
3. Ποιες είναι οι αναπτυξιακές στρατηγικές του Νότου;